

ΚΑΙΡΟΝ

ΤΙΜΗ ΣΥΝΔΡΟΜΗΣ.		Αἱ συνδρομαὶ καὶ καταβολαὶ προπληρώνονται ἐπὶ ἀποδείξει ὑπογεγραμμένη παρὰ τοῦ ἐκδότη καὶ ἰδιοκτῆτος Μ. Κ. ΝΟΜΙΚΟΥ. Αἱ ἐπιστολαὶ ἀπευθύνονται πρὸς τὴν Διεύθυνσιν τοῦ «Καίρου» ἀπὸ ἀλλοδαπῶν ταχυδρομικῶν τελῶν. Ἐκδίδεται ἅπαξ τῆς ἑβδομάδος.	ΤΙΜΗ ΚΑΤΑΧΩΡΙΣΕΩΣ	
Ἐν Καίρῳ	Φράγ. 25. 15.		Δι' ἕκαστον στίχον Γράμ. Ταξίφ. 4. Διατρίβαι καὶ εἰδοποιήσεις προπληρώνονται. Γραφίον καὶ Τύπον ἀσέρον κατὰ τὴν συνδρομῆν ἑκαστοῦ (ὁδὸς Ἐπιτομῆ)	
» Ἀλεξάνδρειαν	» 30. 18.			
» Κάτω Αἰγύπτῳ	» 30. 18.			
» Ἄνω Αἰγύπτῳ	» 40. 25.			
» Ἑξωτερικῶ	» 40. 25.			

[Άγνωστος συγγραφέας]

Αἶδα (*Aida*) [ἀπόσπασμα: πρ. Α', πρ. Β', σκ. 1]

Μελόδραμα εἰς τέσσερες πράξεις

Μετάφραση: Θεόδουλος Κωνσταντινίδης

εφ. *Κάιρον*, *Κάιρο*

1. 30 Αυγούστου 1875, σ. 2-3

2. 6 Σεπτεμβρίου 1875, σ. 1-2

ΑΙΔΑ

ΜΕΛΟΔΡΑΜΑ ΕΙΣ 4 ΠΡΑΞΕΙΣ

Συντεθέν κατά διαταγήν τῆς

A. Υ. τοῦ Κεδιδου

Καὶ κατὰ πρόβτον παρασταθῆν

ΕΝ Τῷ ΘΕΑΤΡῷ ΚΑΙΡΟΥ

Κατὰ τὸν Δεκέμβριον τοῦ 1874.

Μεταφρασις

ΘΕΟΔΟΥΛΟΥ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΙΔΟΥ.

Τὰ τοῦ Δράματος πρόσωπα.

O ΒΑΣΙΛΕΥΣ

ΑΜΝΕΡΙΣ, θυγάτηρ του.

ΑΙΔΑ, δούλη Αιθιοπία.

ΡΑΔΑΜΙΣ, ἀρχηγὸς τῶν συμπατριωτῶν.

ΡΑΜΦΙΣ, ἀρχηγὸς τῶν ἱερέων.

ΑΜΟΝΑΡΙΣ, βασιλεὺς τῆς Αἰθιοπίας,

πατὴρ τῆς Αἰδᾶς.

ΤΕΣΜΟΥΣ, μεγάλη ἱέρεια.

ΕΙΣ ΑἰΓΑΙΟΦΟΡΟΣ.

Ἡ σκηνὴ εἰς Μήμεριδα καὶ εἰς Θήβας,

ἐπὶ τῆς ἐποχῆς τῆς δυναστείας τῶν

Φαραῶν.

ΠΡΑΞΙΣ ΠΡΩΤΗ.

Σκηνὴ Πρώτη.

(Κήπος τῶν βασιλικῶν Ἀνακτόρων εἰς Μήμεριδα.)

Ἡ βασιλικὴ σκιά, σχηματίζεται ὑπὸ δι-
πλῆς σκιάς ξυλίων σταλῶν. Ἀγγεῖα ἀνθέων
καὶ δανδρυλλίων κοσμοῦσαν ὅλην τὴν σκηνήν.
Εἰς τὸ βάθος φαίνεται ἡ καλλιερχημένη πε-
διάς τῆς Αἰγύπτου καὶ μακρὰν ἡ ἕρπας καὶ
αἱ Πυραμίδες.

ΡΑΔΑΜΙΣ καὶ **ΡΑΜΦΙΣ**.

ΡΑΜΦΙΣ. Νοί! φέμῃ διατρέχει ὅτι ἡ
ακυστικὴ Αἰθιοπία ἐπακισίταται πάλιν καὶ ἀ-
πειλεῖ τὰς Θέβας καὶ τὴν κελίδα τοῦ Νείλου.
Ἀγγελοφόρος πρὸ ὀλίγου μὲς ἐκόμισε τὴν
εἰδήσιν.

ΡΑΔΑΜΙΣ. Ἡ ἱερὰ Ἰσὺς ἤρμητιθι;

ΡΑΜΦΙΣ. Αὐτὸ ὄμας τὸν ὑπέρτατον ἀρ-
χηγὸν τῶν Αἰγυπτιακῶν φαραγγῶν.

ΡΑΔΑΜΙΣ. Ὡ! πόσον εἶναι εὐτυχής!

ΡΑΜΦΙΣ. (μετὰ προθέσιν καὶ ἀπεινίζων
τὸν Ράδωμον) Εἶμαι νέος καὶ ἀνδραῖος . . .

Ἡδὴ φέρο εἰς τὸν βασιλεία τὰς ἀποράσεις
τῆς θεότητος. (εἰζήρχεται)

ΡΑΔΑΜΙΣ (μόνος).

Ἐάν ἦσαν αὐτὸς ὁ πολεμιστής! Ἐάν τὸ
ὄνειρόν μου ἐξεπληροῦτο! Στρατὸς γενναίων
ὀδηγούμενος ὑπ' ἐμοῦ! Καὶ ἡ νίκη . . . καὶ

αἱ ἐπισημαίαι τῆς Μήμεριδος ὀλοκλήρου! . .
—Καὶ πρὸς σέ, γλυκεῖά μου Αἰδᾶ, νὰ ἐ-
πανέλθω κεκαλυμμένος ὑπὸ δαρῶν . . . νὰ
σὲ εἶ-ω, διὰ σὲ ἐπολέμησα, διὰ σὲ ἐνέκωσα.
Ὀφρῆνα Αἰδᾶ, θεῖα καλλονή, μυστικὴ στί-
φακε φωτὸς καὶ ἀνθέων, τῶν στοχασιῶν μου,
οὐ εἶσαι ἡ βασίλει, τῆς ζωῆς μου σὺ ἡ λαμ-
πρότης. Ἐπεθρόμω νὰ σοὶ ἀποδώσω τὸν ὠ-
ρεθὶν σου οὐρανόν, τὰς ἰδαίας αἶρας τῆς πα-
τριδος σου, νὰ θέσω ἐπὶ τῆς κεφαλῆς σου
βασιλικὸν διάδημα καὶ νὰ σοὺ στήσω θρόνον
πλευσιὸν τοῦ ἡλίου!

ΑΜΝΕΡΙΣ καὶ ὁ ἄνω.

ΑΜΝΕΡΙΣ. Ὅποια ἐκτακτὸς φλόξ εἰς τὸ
βλέμμα σου! Ἐγὼ ὅποιας εὐγενούς ὑπερπα-
νίας ἀστράπτει τὸ πρόσωπόν σου! Ὡ πόσον
ἐξυζάλειτος εἶναι ἡ γυνή, τῆς ὁποίας ἡ τό-
σον ποσότη θέε ἔγειρει ἐν σοὶ τοικύτας ἐ-
κκληρψίαι χαρὰς!

ΡΑΔΑΜΙΣ. Ἡ καρδία μου χαίρει ἕνικα
εὐτοχούς τινοὺς ὀνειροῦ σήμερον ἡ θεότης ἀ-
πήγαγε τὸ ὄνομα τοῦ πολεμιστοῦ, ὅστις
θεὸ ὀδηγίση εἰς τὰ πεδία τῆς μάχης τὰ αἰ-
γυπτιακά στρατεύματα. Ἐάν ἐκαλούμεν εἰς
τοικύτην τιμῶν . . .

ΑΜΝΕΡΙΣ. Δὲν ὑπάρχει ἀρὰ γὰρ ἄλλο τι
πρότερον, ἀρμονικώτερον ὄνειρον, τὸ ὅποιον
ὀμιλεῖ εἰς τὴν καρδίαν σου; Δὲν ἔχεις εἰς

Μήμεριδα πόθους, ἐλπίδας;
ΡΑΔΑΜΙΣ. Ἐγὼ! (Ὅποια ἐρώτησις! Ἰσως
ἀνεκαλύπτει τὸν μυστηριώδη ἔρωτα, τὸν
φλέγοντα τὴν καρδίαν μου. Τὴς δούλης τῆς
τὸ ὄνομα μήπως ἀναγινώσκαται εἰς τὴν ἰ-
δίαν μου!)
ΑΜΝΕΡΙΣ. (Ὡ! δυστυχία, εἴαν ἄλλος ἔρωτα
φλέγη τὴν καρδίαν του! Δυστυχία, εἴαν τὸ
βλέμμα μου εἰσδύσῃ εἰς τὸ ὀλεθριὸν αὐτὸ
μυστήριον!]

ΑΙΔΑ καὶ οἱ ἄνω.

ΡΑΔΑΜΙΣ (βλέπων τὴν Αἰδᾶν) εἶναι αὐτὴ!
ΑΜΝΕΡΙΣ. (Τεράττειται, . . . καὶ ὅποιον
βλέμμα ἔρριπεν ἐπ' αὐτὴν! Ἡ Αἰδᾶ . . .
Ἔγω ἀνέζηλον . . . Ἰσως εἶναι ἡ γυνὴ
αὐτῆς.) (Μετὰ βραχυκῶν σιγῶν προσηγορῶσα
πρὸς τὴν Αἰδᾶν) Ἐλθέ ἀγαπητὴ μου, πλη-
σίωσον, οὔτε αἰγμάλωτος εἶσαι, οὔτε δούλη,
ἀεὶ εὐδὲ μετὰ γλυκαίας οἰκετότητας σὲ ἀ-
ποκαλῶ ἀδελφῶν μου . . . Κλείσις; . . .
Τῶνδακρῶν σου ἀποκαλυφθῆναι τὸ μυστήριον.
ΑΙΔΑ. Πόσον εἶμαι δυστυχής! Τοῦ πολί-
μου ἀκούω νὰ ἀντηχῶσιν αἱ βάρβαροι φων-
αὶ . . . Διὰ τὴν ἀτυχῆ μου πατρίδα . . .
δὲ ἐμὲ . . . δὲ ὄμας τρέμμα!

ΑΜΝΕΡΙΣ. Ἀλλῆθὲ λέγεις; μήπως σὲ τε-
ράττει μεγαλειτέρα τις ἀνουσία;
(Ἡ Αἰδᾶ ταπεινώνει τοὺς ὀρθαλοῦς ζη-

τοιαυτά ὑπεκρίθη τὴν ταραχὴν τῆς)

AMNEPS. (Παρατρεπόμενος τὸν Αἰδῶν.)

(Τρέμει ὡ ἐσοχὸς δούλου, τρέμει, μὴ εἰσθῶσω εἰς τὰ βάθη τῆς καρδίας σου, τρέμει μὴ ἀνακαλύψῃ τὴν ἀλήθειαν αὐτῶν τῶν ἁκαρίων καὶ αὐτοῦ τοῦ εἰγχοῦς!

ΑἶΔΑ. (Ὅχι, ἡ καρδία μου δὲν σπινάζει μόνον διὰ τὴν κατὰβλησιν τῆς πατρίδος μου χύμα ὡσεύτως δάμαρα διὰ δυστυχῆ ἔρωτα.)

ΡΑΔΑΜΙΣ (Παρατρῶν τὴν Ἄμνεψιν)

(Ἐπὶ τοῦ προσώπου τῆς ἐξεγείρονται ἡ ἀγαμέττης καὶ ἡ ὑπόψις. Δυστυχία εἰς ἡμᾶς, ἐὰν ὁ μυστικὸς ἔρωσ ἀναγνώσκηται εἰς τὴν καρδίαν μας!)

Ο ΒΑΣΙΛΕΥΣ, ἠγομμένων τῶν σωματοφυλάκων αὐτοῦ, ἀκολουθούμενος ἀπὸ τὸν Ράδαμιν, τοὺς ὑποαρχαίους, ἱερεῖς, ἀρχηγούς, κτλ. Ἐξ ἀξιομακτοῦ τῶν Ἀνακτόρων, κατόπιν εἰς ἀγγελιοφόρος.

Ο ΒΑΣΙΛΕΥΣ. Μεγάλη αἰτία σὺς συναβροῆζει, πιστοὶ Αἰγύπτου, περὶ τοῦ βασιλέως σου. Ἐκ τῶν ὀρίων τῆς Αἰθιοπίας ἀγγελίως σὸς ἔβηκε πρὸ ὀλίγου. Φέρει σπουδαίας εἰδήσεις. Ἐπαρεστήσατε καὶ τὸν ἀκοροῦσατε . . . (πρὸς ἕνα ἀξιομακτοῦ) Ἄς προχωρήσῃ ὁ ἀγγελιοφόρος.

Ἄ γ γ ε λ ι ο φ ὀ ρ ο ς. Τὸ ἱερὸν τῆς

Αἰγύπτου ἔδαφος καταπατήθη ὑπὸ τῶν βαρβάρων Αἰθίοπων. Αἱ παιδάδες μας κρημάθησαν ἐξ ὀλοκάθρου, τὰ πρῶτα ἔφυγον παλιόθησαν, καὶ ἐνθαρμυθίνοντες ἐκ τῆς εὐλείου νίκης των, οἱ ἄρπαγες καθίζουσιν ἔδη κατὰ τῶν ὀβῶν.

PANTEZ. Ὅποις τόλμο!

Ἄ γ γ ε λ ι ο φ ὀ ρ ο ς. Πολεμιστὴς ἀδάμακτος, ἄρπος, τοὺς ὀδηγεῖ . . . ὁ Ἄμνεψος.

PANTEZ. Ὁ βασιλεὺς!

ΑἶΔΑ. (Ὁ πατὴρ μου!)

Ἄ γ γ ε λ ι ο φ ὀ ρ ο ς. Ἦδὴ αἱ ἔνοπλοι ὀδοὶ ἐξορμασίν ἐκ τῶν ἑκατὸν πολῶν κατὰ τῶν βαρβάρων ἐπιδρομέων. Πάντες ρουμίζουσι πόλεμος καὶ θάνατος!

Ο ΒΑΣΙΛΕΥΣ. Ναί, ἡ φωνή μας ἔστω, πόλεμος καὶ θάνατος!

PANTEZ. Πόλεμος! πόλεμος!

Ο ΒΑΣΙΛΕΥΣ. Τρομερὸν, ἀδυσώπητος! (πλησιάζων τὸν Ράδαμιν) Ἦ σθεαστὸ ἴσως, τῶν ἀπεπείτων στρατευμάτων μας ὀρισεν ὑπέρτατον ἀρχηγὸν τὸν Ράδαμιν.

PAN. Τὸν Ράδαμιν!

ΡΑΔ. Ἐπικρατῶ τοὺς θεοὺς, δόσι αἱ εὐχαί μου ἐξεκλαρόθησαν!

AMN. (Αὐτὸς ὑπέρτατος ἀρχηγός!)

ΑἶΔΑ. (Τρέμει)

Ο ΒΑΣ. Τώρα πρὸς τὸν ναὸν τοῦ ἱερῶστου δευθύνθητι, ὦ πολεμιστὰ! Ζώσθητι τὰ χεῖρά σου καὶ θράμει εἰς τὴν νίκην. Θάρρει! Ἐπὶ τῶν ἱερῶν ὀχθῶν τοῦ Νείλου σπῶσκατε, Αἰγύπτου ἔρωσ! καὶ ἀπὸ πάσας τῶν καρδίας ἔξ ἐξέλθῃ ἡ κραυγὴ πόλεμος καὶ θάνατος εἰς τὸν ζῆνον!

AMNE. (Φέρισμα σημαίαν καὶ παραδίδουσα αὐτὴν εἰς τὸν Ράδαμιν.) Ἐκ τῆς χειρὸς μου λαβὴ, ὦ πολέμαρχε, τὴν ἔσδοξον ταύτην σημαίαν ἔστω σοι ὀδηγός, ἔστω σοι λαμπὰς ἐν τῇ ὀδῷ τῆς δόξης.

ΑἶΔΑ. (Διὰ ποῶν τὰ δάκρυά μου; διὰ ποῶν αἱ προσευχαί μου; Ποῖα δῶναμας με συνδέει μετ' αὐτοῦ; ὀραίω καὶ τὸν ἀγαπῶ αὐτὸν, ἔνα ἔχθρον, ἔνα ζῆνον;

PANTEZ. Πόλεμος! πόλεμος! ἐξολόθρευσις εἰς τὸν ὀπὸρμια! Ὑπαγε, ὦ Ράδαμιν, καὶ ἐπάναλθε νικητὴς!

(Ὅλοι ἐξέρχονται ἐκτὸς τῆς Αἰδῶς.)

ΑἶΔΑ.

Ἐπάναλθε νικητὴς! . . . Καὶ ἀπὸ τὰ χεῖρά μου ἐξέρχεται ὁ σθεθὸς αὐτὸς λόγος:— Νικητὴς τοῦ πατρός μου . . . αὐτοῦ ὀστικὸς λαμβάνει τὰ ὀπλα ὑπὸρ ἔμοῦ . . . ἔνα μοῖ

ἀποδῶσα πατρίδα, ἀνάτορα καὶ τὸ ἐνδοξὸν ὄνομα, ὀπὴρ ἀναγκάζονται νὰ κρῶπται ἐνταῦθα! Νικητὴς τῶν ἀδελφῶν μου . . . καὶ ἐγὼ καὶ τὸν ἴσω κενελογημένον ἐκ τοῦ ἀγαπῶστος ὀμακτῆς θραμυθίνοντα ἐν τῇ μέσῳ τῶν ἀπυροκτινῶν τῶν Αἰγυπτιακῶν ἱερῶν . . .

Καὶ ὀσθεν τοῦ ἄρπακτος, ἔνα βασιλεῖα . . . τὸν πατέρα μου αἰσθῶσται! Ἦ ὀμοῖ! μὴ αἰσθῶσται τὸν σθεθῶκτόν, λέγο! Ἀποδῶσατε τὴν θυγατέρα εἰς τοὺς κῆλπους τοῦ πατρός τας! καταστρέψατε τοὺς στρατοὺς τῶν καταπαστῶν ἡμῶν! . . . Δυστυχίς! τί λέγω; Καὶ ὁ ἔρωσ μου: . . . Δῶναμα λαμπὸν καὶ λαμπρότατον τὸν θυρεὸν ταῦτον ἔρωτα, ὀστικὸν ἐν τῇ δουλείῳ μου, ὀς ἀκτί; ἄλλω με ἀνεκτικτῆσται ἐντῶνχθ. Ὁ Ράδαμιν . . . ὦ ἀπάναλθε! αὐτὸν τὸν ὀποῶν τῶσων ἀγαπῶ!

Ἄχ ποτὸ δὲν ὑπὴρξαν ἐπὶ τῆς γῆς σκληρότεραι ἀγωνίαι εἰς καρδίαν συνταραμμένην ἀνὸν δῶναμα καὶ ἀπαγγεῖλαι, οἱ δὲ νὰ ἀνοπῶσται τὰ ἱερὰ ὄνομα, πατρίς, ἔρωστος. Ἀ ὀστικὸν ἔνα καὶ διὰ τὸν ἔνα ὀρμῶσται, τατα

ἀγαπῶσται, ὀμῶσται νὰ κῆλῶσται, ἐκ θυμῶσται νὰ κῆλῶσται. Ἄλλῃ ἡ κῆσται μου μεταδῶσται, εἰς ἄλλοσται, τὰ δάκρυά σου εἰσὸν ὀκλαμῶσται.

(Ἐπίσται ὀνέχεια)

2.. ΕΠΙΦΥΛΛΙΣ.

ΑΙΔΑ

ΜΕΛΟΣΡΑΜΑ ΕΙΣ 4 ΠΡΑΞΕΙΣ

Συντεθέν κατά δεκατῆν τῆς

A. Y. τοῦ Κεδίδου

Καὶ κατὰ πρότερον παρασταθὲν

ΕΝ Τῷ ΘΕΑΤΡῷ ΚΑΙΡΟΥ

Κατὰ τὸν Δεκέμβριον τοῦ 1874.

Μετὰ φρασίς

ΘΕΟΔΩΤΑΟΥ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΙΔΟΥ.

μα, εἰ στεναγμοῦ μοι σφάλμα. Εἰς βαθύτατον
νύκτα τὸ πνεῦμα μου ἀπόλυται, καὶ ἐν τῇ
σκληρᾷ τούτῳ ἀγωνίᾳ ἐπέβη τὸν θάνατον.
Θεοί, εὐσπλαχνισθετε τὴν ὁδόν μου. Ἐν
τῇ θλίψει μου δὲν ἔχω πλέον ἐλπίδα. Ἐρως
τρομερῆ, ὀλέθριε ἔρως, θραύσον τὴν καρδίαν
μου, δός μοι τὸν θάνατον. (ἰξίγγεται)

ΣΚΗΝΗ ΔΕΥΤΕΡΑ.

Ἐσωτερικὸν τοῦ ναοῦ τοῦ Ἡραίου
εἰς Μέρμηρα.)

Ἐίρετα στοὰ σχηματίζομένη ἐκ λιθίνων
στολῶν κατὰ τὸν ρυθμὸν τῶν ναῶν τῆς Ἄ-
νω Αἰγύπτου. Οἱ τοίχοι καλύπτονται ὑπὸ μι-
γάλων εἰκόνων, περιστοιχιστῶν θρησκευμα-
τικῶν ἀντικείμενα. Εἰς τὸ βάθος μεγάλη θύ-
ρα, πέραν τῆς ὁποίας φαίνεται ὁ Νεῖλος καὶ ὁ
Αἰθιοπικὸς ἄλυρος. Τοῦ βωμοῦ ἐπίκειται τὸ ἀ-
γάλμα τοῦ Θεοῦ. Αἰθαιοστοῖα ὑπεβασιτά-
ζονται ὑπὸ χρυσοῦν τριπόδιον.

ἹΕΡΕΙΣ καὶ ΡΑΔΑΜΙΣ εἰς τοὺς πόδας τοῦ
βωμοῦ, κατόπι οὗ ΡΑΔΑΜΙΣ.— Ἀκούεται ἐν
τῷ ἐσωτερικῷ τὸ ἄσμα τῶν Ἰερεῶν,
συνεδουμένον ὑπὸ κινῶν.

Τέ ε ρ μ ο θ ε ἰ ς καὶ αἰ Ἰ έ ρ ε α ἰ, (ἐν
τῷ ἐσωτερικῷ.) Ἄπειρε φθῆχ, ζωογόνου τοῦ
κόσμου πνεῦμα, σὲ ἐπικαλούμεθα! Ἄπειρε
φθῆχ, γονιμοποιῶν τοῦ κόσμου πνεῦμα σὲ ἐ-
πικαλούμεθα! Πῆρ ἀπλαστον, αἰώνιον, εἰξ ὡ
ὁ ἦλος ἔσχε τὸ φῶς, σὲ ἐπικαλούμεθα!

ἹΕΡΕΙΣ. Σέ, τὸν ἐκ τοῦ μηδενὸς ποιήσαν-
τα τὴν θάλασσαν, τὴν γῆν καὶ τὸν οὐρανόν,

σὲ ἐπικαλούμεθα! Θεε, ὅστις εἶσαι τοῦ πνεῦ-
ματός σου οὐδὲ καὶ γεννήτωρ, σὲ ἐπικαλού-
μεθα! Ζῶν τοῦ σέμπαντος, πηγὴ αἰώνιου ἔ-
ρματος, σὲ ἐπικαλούμεθα!

(Ὁ Ράδαμις παρουσιάζεται ἄσπλος. Ἐνθὺ
δὲ διευθύνεται πρὸς τὸν βωμόν, αἱ ἱέρειαι ἐκ-
τελοῦσι τὴν ἱερὰν ὄρχησιν. Ἐπὶ τῆς κεφαλῆς
τοῦ Ραδμίμου τίθεται ἄργυρον κάλυμμα.)

ΡΑΔΑΜΙΣ. Θεητέ, ἀγαπητέ τῶν Θεῶν, εἰς
σὲ ἐνκιστεύθῃ ἡ τύχη τῆς Αἰγύπτου. Ἡ ἱε-
ρὰ ρομφαία, ἡ ὑπὸ τοῦ Θεοῦ σφραγισθεῖσα,
θὰ φέρῃ διὰ τῆς χειρὸς σου τὸν τράμον, τὸν
κερουόν καὶ τὸν θάνατον εἰς τοὺς ἔχθρους.
(Στραφόμενος πρὸς τὸν Θεόν.) Θεε, εὐλαξ καὶ
ἐδικτακτὴ τῆς ἱερᾶς ταύτης γλῆς, ἔκτεινον τὴν
χειρὰ σου ἐπὶ τοῦ Αἰγυπτιακοῦ εἰδάρου.

ΡΑΔΑΜΙΣ. Θεε, ὕψιστε ἄρχων καὶ δικι-
τητᾷ παντός τοῦ ἀνθρωπίνου γένους, προ-
στάτῃσον, ὑπερέσπισον τὸ ἱερὸν τῆς Αἰγύ-
πτου εἰδάρου.

(Ἐνθὺ ὁ Ράδαμις περιζώνεται τὰ ἱερὰ
ἔσπλα, αἱ ἱέρειαι καὶ οἱ ἱερεῖς ἐπαναλαμβά-
νουν τὸν θρησκευτικὸν ὕμνον καὶ τὴν ἱερὰν
ὄρχησιν.)

ΠΡΑΞΙΣ ΔΕΥΤΕΡΑ.

ΣΚΗΝΗ ΤΡΙΤΗ.

(Αἴθουσα τῆς κατοικίας τῆς Ἀρνέριδος.)

Ἡ Ἀρνέρις περικυκλοῦται ὑπὸ δουλοῦν
ἐνδουσοῦν αὐτὴν διὰ τὴν θρησκευτικὴν ἐορ-
τὴν. Νῆαι δοῦλαι χορεύουσι κινῶσαι πτέρμα
ριπίδια.

Δ ο ὕ λ α ἰ. Τίς ποτε, ἐν τῷ μέσῳ τῶν
ἕμων καὶ τῶν ἰσχυρῶν, ὀλέθριε εἰς τοσοῦ-
τον βαθμὸν δόξης, τρομερῆς ὡς Θεός, λαμπρῆς
ὡς ὁ ἦλος; Ἐλθέ... Ἐπὶ τῆς κεφαλῆς σου θὰ
ἀναμυθῶσιν αἱ δάραι μετὰ τῶν ἀνθῶν. Τὰ
τῆς δόξης ἄσματα θὰ ἀνταχθῶσι μετὰ τῶν
ἐρωτικῶν.

ΑΜΝ. (Ἐλθέ, ὦ ἔρως, μέθεός με. Δός
τὴν εὐτυχίαν εἰς τὴν καρδίαν μου!)

Δ ο ὕ λ α ἰ. Ποῦ εἰσὶν ἴδη αἱ βάρβαροι
ὄρθαί τοῦ ξένου; Ἦς νῆρη δεσποτισθεῖσαν
εἰς τὴν πῆλιν τοῦ πολυμοτοῦ. Ἐλθέ...
Ἀρῶν τὴν ἀνταμοιβὴν τῆς δόξης, ὦ νικητά!
Ὅπως ἡ νίκη σοὶ ὑπερμεδίασε, καὶ ὁ ἔρως
θὰ σοὶ ὑπομεδίασῃ.

ΑΜΝ. (Ἐλθέ, ὦ ἔρως, θέλξον με διὰ τῶν
ἐθέων σου τόνων... Σιωπῆ. Ἡ Ἀἰδὴ προ-
βαίνει πρὸς ἡμᾶς. Ἡ θλίψις αὐτῆς, ὡς θυγα-

τρὸς ἰτακμένου, μοὶ εἶναι ἱερὰ. (Εἰς ἐν σα-
μίην τῆς Ἀρνέριδος πᾶσαι ἀπομακρύνου-
ται.) Ἐπαναβλήψουα αὐτὴν, εἰσθάνομαι
σαλῆρὰν ἀμφοβολίαν διαγεγομένον ἐν ἱεροῖ.
Τὸ ὀλέθριον μυστήριον θὰ ἀπικαλωθῇ τέλος.

ΑΜΝΕΡΙΣ ΚΑΙ ΑΙΔΑ

ΑΜΝ. (Πρὸς τὴν Αἰδὴν κατὰ προσποιη-
μένῃς καλοκάγαθίας.) Ἡ τύχη τῶν θ-
πλων σοὶ ἀπίθα ὀλεθρία, δεστυχῆς Αἰδὰ!
Συμμερίζουαι τὸ καταβλίθον τὴν καρδίαν
σου πῆθος. Ἐγὼ εἶπα σοῦ, θὰ ἐπιτύχῃς
τὰ πάντα παρ' ἐμοῦ, θὰ ζήσῃς εὐτυχῆς!

ΑΙΔΑ. Δύναμαι εἰσαίτι νὰ ἔχῃς εὐτυχῆς
μακρὰν τοῦ πατρίου εἰδάρου... ἐνταῦθα
ὅπου ἀγνωστος μοὶ εἶναι ἡ τύχη τοῦ πα-
τρὸς καὶ τῶν ἀδελφῶν μου;

ΑΜΝ. Ἀληθῶς εἰσθάνομαι οἶστον διὰ σέ.
Μολοντεύτω ὑπάρχει ἐν ἔριον εἰς τὰ ἐνταῦθα
δεινὰ ὁ χρόνος θὰ θεραπεύσῃ τῆς ἀγωνίας
τῆς καρδίας σου καὶ μάλλον τοῦ χρόνου, ἰ-
σχυρὸς τις θεὸς ὁ ἔρως.

ΑΙΔΑ. (Ζωηρῶς συγκινημένη.) Ἐρως!
Ἐρως! χαρὰ... λύπη... γλυκίαι... μέ-
θη... σκληρὰ ἀγωνία!... Εἰς τὰ δεινὰ σου
εἰσθάνομαι τὴν ζῶν... ἐν μειδιῶν σου μοὶ
(ἀπολοῦται).